

[Anna Westergaard.]

§ 2, stk. 3, om operative indgreb uden bedøvelse, jo bedre.

Alt i alt mener vi fra vor side at kunne hilse det foreliggende lovforslag med tilfredshed, og vi er villige til at medvirke til en hurtig og velvillig behandling i det udvalg, som bliver nedsat.

M. Sig Steffensen: Det lovforslag, vi her behandler, vedrørende dyrs anvendelse ved biologisk forskning og sygdomsbekæmpelse, er et af de lovforslag, som de enkelte mennesker må tage stilling til ud fra deres forskellige forudsætninger; det drejer sig her om et personligt skøn. Vi er allesammen, som det er udtalt af den foregående ærede ordfører, enige om, at man må undgå at påføre de dyr, som anvendes ved disse forsøg, unødige lidelser. Vi er sikkert også allesammen dyrevenner og ønsker derfor at behandle dyrene så godt som muligt. Nogle mennesker har den opfattelse, at vi ikke må lave foranstaltninger, hvorved der påføres dyr smerte; men det kan sikkert ikke holde stik overfor en nøgtern vurdering, for på mange forskellige områder kommer vi uvilkårligt til at volde dyr fortræd og smerte; vi udlægger rottegift; vi sætter fælder, og derved påfører vi jo også dyr mange pinsler.

Men hvis lægevidenskaben gennem de forsøg, der bliver foretaget, kan opnå resultater, hvorved man kan redde menneskeliv, må vi nok have lov til at sige, at så er forsøgene nødvendige. Og det er jo også således, at man ved forsøgene kan komme til resultater, som ikke alene er til gavn for menneskene, men også i allerhøjeste grad for dyrene.

Dyrebeskyttelsesforeningerne synes ifølge de skrivelser, vi har modtaget, at være af den opfattelse, at der foregår meningsløse mishandlinger af forsøgsdyr, og vi er enige om, at noget sådant naturligvis må undgås. For at imødekomme dyrebeskyttelsesforeningernes ønske om en repræsentant i det udvalg, der skal føre kontrol, har den højtærede justitsminister i lovforslagets § 7, stk. 1, foreslået, at en repræsentant for dyrebeskyttelsesforeningernes bestyrelser får sæde i det pågældende udvalg, og i § 7, stk. 2, er det foreslået, at tilsynet kan foretages uanmeldt, ligesom udvalget også må overvære selve forsøgene. Nu er dette et vanskeligt spørgsmål. Et mindretal indenfor det udvalg, der har forberedt lovforslaget, har

foreslået, at der i det tilsynsførende udvalg optages en repræsentant for dyrebeskyttelsesforeningerne, og den højtærede justitsminister har jo med sit forslag tilsluttet sig dette mindretal. Jeg tror, det er rigtigt, hvad det ærede medlem frk. Anna Westergaard gjorde opmærksom på, at jo mere forsøgene kan foregå i fuldt dagslys, des mere betryggende er det. Når forsøgene foregår bag et jerntæppe, således som det er nævnt, kan der let opstå den mistanke, at der foregår ting, som er meningsløse. Men dette er som sagt et vanskeligt spørgsmål, og da der nu er fremsat ønske om, at lovforslaget behandles i et udvalg, vil jeg forbeholde mig min stilling, indtil udvalget har afgivet betænkning.

Det ærede medlem hr. Brodthagen sagde noget i retning af, at der var mennesker, der tog mere hensyn til menneskene end til dyrene. Jeg tror også, man kan sige det modsatte, at der er mennesker, som tager mere hensyn til dyrene end til menneskene. Vi har jo under krigen oplevet, at der foregår frygtelige ting med mennesker. Man har hertil sagt, at det er menneskenes egen skyld, at de har selv ansvaret. Ja, men de, der må lide, er jo i mange tilfælde uden ansvar, de har ikke haft indflydelse på det, der foregår. Jeg tror imidlertid, at vi mennesker under alle forhold ønsker at behandle dyrene bedst muligt, men vi bør tillige gøre alt for, at menneskene også kan blive behandlet godt.

Jeg vil som sagt afvente udvalgets betænkning, inden jeg tager endelig stilling til det foreliggende lovforslag.

Dons: Under dette lovforslags behandling vil jeg gerne have lov til at sige nogle ganske få ord om et med lovforslaget nært beslægtet forhold, som vi drøftede for 2½ år siden, da lovforslaget om værn for dyr var til behandling.

I det udvalg, der dengang var nedsat, gav den daværende justitsminister meddelelse om, at han havde nedsat et udvalg — jeg går ud fra et sagkyndigt udvalg — til behandling af spørgsmålet om at finde frem til den mest humane måde for aflivning af dyr. På en del af vore store slagteriær udfører man slagtning under meget humane former, men desværre kan man ikke sige det samme om alle slagteriær. Jeg tænker her også på aflivningen af fisk på de store røgeriær, hvor aflivningen foregår på en måde,